

næst spurgte det ærede Medlem mig, hvordan Lærerne efter den i Folketinget nu ændrede § 2 i Løntillægforslaget vil være stillede, om Lærere, som efter 1908 har faaet deres Lønforhold forbedrede gennem Tillæg fra Kommunens Side, nu vil faa Løntillæg af saadanne Lønforbedringer, hvilket han ønskede. Hertil maa jeg svare Nej. Den naturlige Forklaring og Fortolkning og efter min Mening den ene rigtige Fortolkning af den Bestemmelse, Folketinget har indsat i Lovforslaget, er den, at det er den oprindelige Lønning, der kan ydes Løntillæg til, ikke den Lønning, som senere er blevet forbedret. Det ærede Medlem sagde, at derved fremkom en Ulighed, idet det kan tænkes, at de ringest stillede Lærere ikke opnaar Løntillæg af deres fulde Løn. Ja, det er sandt, der er overhovedet den Ulighed mellem Lærerne, at disse lønnes jo saaledes, at der er et vist Spatium for Kommunerne til at fastsætte Grundlønningen, saaledes at Lærerne i to Nabokommuner kan være ganske forskelligt stillede, hvilket ikke kan ændres eller ikke er ændret ved nogen Lovbestemmelse. Men saaledes som Lovforslagets Bestemmelse er affattet i Folketinget, og som alle Partier i Folketingsudvalget har været enige om den, er Forholdet saaledes, som det ærede Medlem nævnedes. Vil man ændre det, maa man direkte ændre det ved Ændringsforslag; der gives ingen anden Vej. Jeg vil dog straks sige derom, at hvis man vil ændre det derhen, at en Lærer overhovedet skulde kunne faa Løntillæg af alle Tillæg, han havde faaet til sin Lønning fra Kommunens Side lige fra 1908 til nu, maatte jeg være derimod. Det er dog indlysende, at saadanne Løntillæg, som siden 1915 — for at nævne det Aar, som nævnes i Lovforslaget — er givne, og som maa betragtes som Dyrtidstillæg paa Grund af de nuværende Forhold, kan ikke give Ret til yderligere Løntillæg fra Statens Side. Jeg vil gerne sige dette paa Forhaand, jeg ved jo ikke, om det høje Landsting eller nogle af Partierne ønsker en Ændring af disse Bestemmelser.

Det ærede Medlem tilsagde til Slutning sin Støtte til saadanne Skatteforslag, som Finansministeren vil fremsætte for at møde den Udgift, der ved disse Forslag eller andre Forslag paabyrdes Staten, og jeg skal kun derom udtale, at saadanne Forslag vil fremkomme paa det Grundlag, som overhovedet er blevet anvendt fra Regeringens Side, hvor der er Tale om at skaffe nye Indtægter til Veje. Det er jo

et Grundlag, som baade tager direkte og indirekte Skatter op til Forøgelse og stærkest de direkte. Men det ærede Medlem er naturligvis ikke bundet i Enkelt-heder til noget som helst. Det ligger i Forholdets Natur, det kan jo intet Parti være.

Jeg tror hermed at have besvaret det væsentlige af, hvad der blev sagt af det ærede Medlem.

Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, begyndte med at bebrejde mig, at disse Forslag var for sent fremkommet paa Rigsdagen. Jeg skal derom sige, at denne Bebrejdelse maa jeg ganske afvise. Lovforslagene har ikke kunnet komme tidligere, end de blev fremsat, thi det var nødvendigt at føre en Forhandling med Tjenestemændene, Tjenestemændenes Organisationer har en saadan Ret, og inden der var kommet Andragende fra Tjenestemændene om Løntillæg og Dyrtidstillæg, kunde Regeringen ikke med nogen Rimelighed tage Sagen op. Jeg har allerede i Folketinget overfor en Forespørgsel, der stilledes af det konservative Partis Medlemmer angaaende Regeringens Stilling til muligt Løntillæg og Dyrtidstillæg, maattet sige, at man dog passende maatte afvente, at Andragender og Krav kom frem. Det har jeg gjort. Dernæst har jeg haft en Forhandling med Tjenestemændene, som dog ikke kunde endes paa en Dag eller to, men som krævede en ret omhyggelig Undersøgelse og en ret udstrakt Tid. Da denne var endt, og Lovforslagene var udarbejdede, var der Rigsdagsferie, og jeg vil derom kun sige dette, at jeg fra alle Sider har faaet det Indtryk, at man ikke ønskede Augustferien afbrudt af Regeringen ved en Indkaldelse — end ikke for Tjenestemændenes Skyld — for at faa Sagen tidligere færdig. Saa snart man kunde have nogen Udsigt til at faa Rigsdagsmændene ind — idet man ogsaa maa regne med den naturlige Utilbøjelighed, som Rigsdagsmænd har til at møde paa Rigsdagen —, saa skete ogsaa dette. Lovforslagene blev fremsat den 3. September og naar nu i Dag, den 20. September, til Forhandling i det høje Landsting, og det er jo altsaa ikke min Skyld, at Sagen ikke tidligere er kommet til Forhandling. Jeg vil da ganske afvise den Bebrejdelse, der ligger i det ærede Medlems Ord. Den Bebrejdelse hænger sammen med dette, at det ærede Medlem ønskede Udbetalinger af Løntillæg tidligere end den 1. November. Regeringen havde foreslaaet